

TAROVLUYA APARAN SEVDA

İkinci Qarabağ Vətən müharibəsi Azərbaycan tarixinə qızıl həriflərlə yazılıdır. Qarabağ müharibələrində Azərbaycan xalqının Vətən, Torpaq, Bayraq sevgisi kimi mənəvi dəyərlərimiz əsgər və zabitlərimizin döyüş əzmində özünü göstərdi. 44 günlük Vətən müharibəsi xalqın qəhrəmanlıq dastanlarının yaranması, mənəvi dəyərlər sisteminə yeni qəhrəman obrazlarının daxil edildiyi bir tarixi dövrdür. Müharibə iştirakçılarının əksəriyyətinin Birinci Qarabağ müharibəsindən sonra dünyaya gəlmış və əksəriyyətinin də erməni təcavüzü nəticəsində öz doğma evlərinə tərk etmək məcburiyyətində qalan ailələrin övladları olduğunu şahidi olduq. Burada ilk növbədə ailənin, təhsil müəssisələrinin və əsasən də, dövlətin gənc nəslin vətənpərvərlik ruhunda təbiyə edilməsində rolü xüsusü qeyd olunmalıdır.

Ali Baş Komandan İlham Əliyev Şuşada Cıdır düzündə xalqa müraciətdə də bunu xüssusi vurğulamışdır: "Biz bu vəziyyəttə barışmadıq və mən dəfələrlə deyirdim ki, heç vaxt Azərbaycan xalqı bu vəziyyətlə barışmayacaq. Siyasi, iqtisadi, hərbi, mənəvi istiqamətlərdə, gənc nəslin təbiyə edilməsi istiqamətində məqsədyönlü siyaset aparılırdı və elə gənc nəsil yetişdi ki, canını fəda etdi torpaq uğrunda. Elə gənc nəsil yetişdi ki, öz qanı-canı bahasına torpağımızı düşmənin əlindən aldı. Mühəribədə bütün nəsillərin nümayəndələri iştirak ediblər, qəhrəmanlıq göstəriblər. Amma hər kəs bilməlidir ki, əsas missiyani mənim prezidentlik dövrümüzə yetişən gənclər yerinə yetiriblər, 2003-cü ildə uşaq olan gənclər yerinə yetiriblər. İlk növbədə, biz onlara borcluyuq, bütün Azərbaycan xalqına borcluyuq. Bütün xalqımız bu Qələbəni yaxınlaşdırırdı".

Həqiqətən də Ermənistanın təcavüzü nəticəsində torpaqlarımızın işgal olunmasından sonra dövr uşaqları İyun (2010) və Aprel döyüşlərində (2016), İkinci Qarabağ Vətən müharibəsində erməni işğali altında olan torpaqlarımızın azad edilməsində böyük qəhrəmanlıqlar göstərdilər, Şəhidlik zirvəsinə ucaldılar,

Qazi oldular. Bununla da Azərbaycan tarixinin şanlı dövrünün iştirakçılarına, qəhrəmanlarına çevrildilər.

Belə gənclərdən biri Azərbaycan torpaqlarının 20 faiziňin düşmən tərəfindən işğalından sonra dünyaya gəlmış, əslən Qubadlı rayonunun Tarovlu kəndindən olan Qazımız Elnur İsgəndərlidir.

Elnur İkinci Qarabağ Vətən müharibəsində Füzuli, Cəbrayıł, Xocavənd uğrunda

gedən döyüslərdə iştirak etmiş və Xocavənd uğrunda döyüslərdə ağır yaralanmışdır. Yoldaşları Elnuru atəş altında çıxara bilmədiklərindən onu səngərə qoyub kömək çağırmağa gedirlər. Ermənilərin dayanmadan atəş atmaları nəticəsində köməyə gələn əsgərlər Elnura yaxınlaşa bilmirlər. Digər tərəfdə olan əsgər-

dimizi – Tarovlunu xatırlayıb kövrəlirdi. Uşalıqdan həmişə babama deyərdimki səbirli ol kəndimizi özüm alacam inşaallah. Yaralandığımı görə Tarovlu uğrunda döyüslərdə iştirak edə bilmədim, amma əsas odur ki, erməni işğali altında olan torpaqlarımızı Ali Baş Komandanın başçılığı ilə ordumuz azad etdi".

Xalqın əsil dəyərləri, əxlaqi davranışları çətin vəziyyətdə ortaya çıxır. Mühəribədə özlərinin həyatlarını təhlükə altına qoyaraq yaralı döyüş yoldaşlarını düşmən mühəsirəsindən çıxarmağa gələn əsgər və zabitlər Azərbaycan xalqına məxsus kişilik, dostluq, qardaşlıq, qorxmazlıq, Vətənə, anaya məhəbbət kimi dəyərləri nümayiş etdirdilər.

Çətin vəziyyətdə Ali Baş Komandan İlham Əliyevin komandanlığı altında qələbəyə inam, milli həmrəylik, erməni

lər Elnurun yaralı olduğunu görüb köməyə gəlirlər və onu mühəsirədən çıxara bilirlər, lakin səhər saat 11-dək pusquda qalmalı olurlar. Elnur bütün olanları belə xatırlayır: "Səngərdə təxminən bir saat tək qaldım. Ayağımdan və onurğamdan yaralanmışdım, qan dayanmadan axırdı. Gecə saat 9-a kimi orda gozlədik, köməyə gələnlər məni taxta üstünə qoyub apardılar. O vaxta kimi heç gözumu yummadım ki, yuxuya gedib ölə bilərdim, özümə söz vermişdim ki, ölməyəcəm. İlk növbədə, onu düşündüm ki, mən ölsəm anam da ölü". Əsgərlər yaralı Elnuru erməni mühəsirəsindən gecə qaranlıq meşə ilə 5 km. yol gedib mühəsirədən çıxarırlar.

Qazi Elnurun xatirələrindən: "Döyüş yoldaşlairımız yaralananda və ya şəhid olanda cox pis olurduq, erməniyə qəzəblənirdik. Döyüş yoldaşı insana doğma qardaş kimi olurdu, onu itirmək cox ağır idi. Amma heç vaxt məğlubiyyəti düşünmürdük".

Vətən sevgisi, doğma evlərinin düşmən işğali altında olmasının gənc nəslin İkinci Qarabağ Vətən mühəribəsində döyüş əzmini əsaslandıran əsas amillərdən biri idi. Qazi Elnur İsgəndərli bu hissələri belə xatırlayır: "Babam həmişə kən-

ışğalı altında olan torpaqlarımızın azad edilməsinin qarşıya məqsəd kimi qoyulması və bunun namus, qeyrət məsələsi olması, Azərbaycan əsgərlərinin haqq yolunda vuruşduqlarına inam İkinci Qarabağ Vətən mühəribəsində erməni işğalçıları və onların havadarları üzərində qələbə əldə edilməsində mühüm rol oynadı".

Qazi Elnur İsgəndəri deyir: "Yaralı olsam da heç vaxt pessimist olmamışam, güc toplayıb özüm-özümə demişəm ki, erməni heç vaxt məni öldürə bilməz, qalxacam ayağa. Onun üçün də şükürler olsun ki, ağır yaralansam da Allaha inamın, eləcə də həkimlərin sayəsində, əsasən də həkim-reabilitoloq Gülnarə Nuruzadənin səyi nəticəsində ayağa qalxdım və müalicəmi davam etdirirəm".

Qazi Elnur İsgəndərlinin timsalında bütün qazilərimizin həyata, onlara yardım edən həkimlərə, yaxınlarına inamı, ruh yüksəkliyini qoruyub saxlamaları vacibdir. Siz Vətən torpağı uğrunda, öz inamınız uğrunda, haqq yolu uğrunda vuruşmusunuz, Siz qalib əsgərlərsiniz! Şəhidlərimiz heç vaxt unudulmayacaq, daim qələblərimizdə yaşayacaqlar!

**Şəhla NURUZADƏ,
Tarix üzrə fəlsəfə doktoru**